

SKÅNEPOLISEN

SPORT & FRITID

www.skanepolisen.se

nummer 4 - 2016

Läs om:
Påvens besök i Skåne

Ledare

Postadress:

Skånepolisens Sport & Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Stefan Sintéus

Chefredaktör/

Redaktionsssekreterare:

Lars Mahler, Malmö

E-post: redaktion@skanepolisen.se

www.skanepolisen.se

Adressändringar/

utebliven tidning:

Magnus Cederlund

E-post: info@skanepolisen.se

Materialstopp till redaktion och utgivningsplan 2017:

Nr	Materialstopp	Utgivn.
1	8 mars	v 15
2	17 maj	v 25
3	23 augusti	v 39
4	15 november	v 51

Artikelförfattare ansvarar själva för sina artiklars innehåll. Bilder ska vara godkända för publicering i tryck och på webben.

Omslagsfoto:

Även om det kommer lite snö, kan man ut och springa. Foto: www.fotolia.se

Layout:

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd

Tryck:

Exakta Print, Malmö
www.exakta.se

Distribueras som post- & webbtidning:

ISSN 2001-8355 (Print)

ISSN 2001-8363 (Online)

Tidning av och för alla idrottande och motionerande polisanställda i Skåne samt anhängare till dessa.

Vilket fantastiskt sportår för skåningarna

MFF bärgade fotbollsguldet och FC Rosengård blev tvåa och spelar i Champions league. Ystaditerna kämpar med två lag i högsta handbollsserien med Malmö där Kristianstad och Lugå toppar ligan. Fantastiskt med så många framstående skånelag och då har jag ändå bara nämnt några.

Några av sektionerna i vår förening går nu in i vinterläge där golfklubbor och bouleklott får vila sig i form. Visst blir det säkert en och annan inomhusträning på Drottningtorget för boulegänget men det blir trots allt en del vila.

Ja, på tal om boulesektionen så vann de till slut över styrelsen men jag tror nog att de svettades en del då mörkret till slut räddade dem från förnedring. Fattades bara pannlampor när de sista kloten kastades.

Styrelsens ekonomi har under året varit god och vi har förvaltat kassan väl till gagn för våra medlemmar. Nya medlemmar fortsätter också att tillkomma inte minst efter de personaltillskott som Malmöpolisens fått och får. Som vanligt gäller det ändå att ständigt påminna potentiella medlemmar om föreningens olika förmågor till att sporta och gärna tillsammans.

Jag brukar ta tillfället i akt att berätta om någon sportstrapat som jag lyckats med under de olika event som passerats. Denna gången tänkte jag berätta om en händelse som jag var med om när jag gjorde FN-mission i Bosnien-Hercegovina 1999. Läget var ansträngt eftersom Kosovo-konflikten hade startat och vi befann oss i en krigssituation med anledning av vår närhet till gränsen mot Serbien. Jag var vid tidpunkten tjänstledig från polisen och tjänstgjorde som militär. FN:s säkerhetsråd beslöt att Nato skulle gå in och stoppa konflikten. Därav var det fullt pådrag för oss och vi var tvungna att gå i tungväst och beväpnade med flera vapen. När vårt högkvarter lättnade på utrustningsläget tyckte vår stabschef att vi hade blivit lite försoffade och behövde röra på oss lite. Det var ca 35-40 grader varmt och nästintill tropisk värme så visst hade vi latat till oss lite. Våra grannar danskarna anordnade därför en s.k. Danconmarsch vilket innebar tre mils hård marsch i bergsterräng iklädd full militär-

mundering. Det blev några dagars träning på löpbandet innan det var dags. De som hade gått marschen vid tidigare tillfällen gav oss några värdefulla tips; drick minst två liter vatten per mil, byt strumpor var femte kilometer, ät slanggurka indränkt i grovsalt men framför allt... pudra dig rejält med Dialonpuder i de mer ädlare delarna. Skavsår när det är så varmt önskar man inte ens sin värsta ovän. Sagt och gjort och full förberedelse gällde.

Marschen startade och det var mycket riktigt bland det värsta jag upplevt med sönderbombade vägar i kraftig stigning kantat med skrot från beskjutna fordon och skadade hus. Att lämna vägen var inte att tänka på med anledning av minrisk. Skyltarna med MINA glömmar jag aldrig.

Efter ett antal timmar med många intryck och pustande nådde vi slutligen mål. All gurka var uppäten och vårt vatten var slut. De ädlare delarna hade klarat sig ganska väl beroende på det goda puderrådet. Stolt hämtade jag ut mitt diplom och tänkte att jag måste hitta någon att skryta med mina strapatser för. Det hade ju trots allt varit en tuff marsch. Jag träffar då en annan svensk som hade tejpats fyra stycken tvålitersflaskor på sin rygg med sugslangar fram till hans mun och som också skulle genomföra marschen (trodde jag). Jag tyckte att det var lite tontigt för så jobbigt hade det ju inte varit att man behövde ha en hel vattentank på ryggen. Jag tyckte också att det var lite konstigt att han inte gått med oss. Han tittade på mig och fnissade på sin Örebro-dialekt och sa att han anmält sig till det riktiga loppet. Det visade sig att det fanns ett 24-timmarslopp för mycket vältränade som i princip betydde ett antal varv på Danconmarschen. Jag brydde mig inte om att berätta för honom om mitt Dialonpuder eller mina gurkrullader i salt. Han såg ut att klara sig utan mina goda råd...

Med dessa ord önskar vi i styrelsen er alla ett gott slut på 2016 och hoppas på lika fina insatser som i år.

Styrelsen i MPGI genom

Stefan Sintéus

Ordförande MPGI

Innehåll

Ledare	1	Det 26 timmar långa påvebesöket i Skåne	14
MPGIs sektionsledare.....	2	Kristianstadspolisens veteraner.....	16
Mahler begär ordet	3	Toppmöte i boulesektionen.....	18
Anna Karolina – Författare och fd polis	4	Repa, repa, repa – ny konsert på gång.....	20
Boktipset	5	Knut Nordholm – legendarisk fäktare.....	23
Några ord från tennissektionen.....	6	Ett vänporträtt: Per Flink	
Guld till Skåne i Polis-SM 10k.....	7	–inte bara en kraftkarl.....	24
Kriminalkommissarien berättar	8	Golf - att kunna vara ödmjuk.....	26
Klubbmästerskap i golf.....	12	Tävlingskalender	27
The Cup of the cops!.....	13	Finn fem fel.....	28

MPGIs sektionsledare:

Vill ni som sektion finnas med på denna sidan med namn och kontaktuppgifter skickar ni ett mail till redaktion@skanepolisen.se med dessa uppgifterna.

Handbollssektionen herr

Sektionsansvarig
Lars Kyd Larsson
Tel. 010-561 89 70
lars-i.larsson@malmo.se

Cykel-, motions- & friidrottssektionen

Sektionsansvarig
Anders Larsson
Tel. 010-561 50 89
anders-v.larsson@polisen.se

Golfsektionen

Ordförande
Göran Holmgren
Tel. 010-561 45 57
Mobil 0733-48 38 43
goran.holmgren@polisen.se

Boulesektionen

Ordförande
Jan Ohlin
Tel. 010-561 55 78
jan.ohlin@polisen.se

Fotbollssektionen dam:

Sektionsansvarig
Anna Palmblad
anna.palmblad@polisen.se

Innebandy:

Sektionsansvarig
Patrik Lundström

Bowling: (vilande)

Sektionsansvarig
Thomas Stenbeck
thosten@globalnet.net

Fotbollssektionen herr POMA:

Sektionsansvarig
Andreas Persson
Mobil 0733-75 11 97
andype@mail.com

Kraftsportssektionen:

Sektionsansvarig
Jarl Hansson
Mobil: 0733-483915
Mail: jarl.hansson@polisen.se

Mahler begär ordet

Hello – Goodbye!

Sitter och nynnlar med när radion spelar The Beatles gamla superhit från 1967, Hello – Goodbye. Nästa år har den 50 år på nacken. "Du säger adjö och jag säger hallå". Svårare än så behöver det tydligen inte vara för att skapa en listetta som säkerligen till dags dato har dragit in massor av pengar till sina upphovsmakare.

Hallå – adjö, hej – hejdå. Jag undrar hur många gånger om dagen man säger så. På jobbet på ledningscentralen säger vi det åtminstone tusentals gånger om dygnet, inte minst via telefon när personer ringer och vill rådfråga eller få hjälp av polisen på något sätt. Hej brukar vi hinna med men det är inte alltid vi hinna säga hejdå eftersom en och annan slänger luren i örat på oss när samtalet inte riktigt gick som de hade tänkt sig.

På tal om att säga hej så sa jag hej till påven när han var på besök i Lund och Malmö i slutet av oktober. Han sa förvisso goodmorning men det duger lika bra tycker jag. Chansen dök upp av en tillfällighet på morgonen samma dag som han skulle flyga vidare och vi var ett gäng som träffade honom ute vid det boende utanför Lund där han tillbringade natten. Det är inte var dag som man skakar hand med en av världens

absolut mest kända människor och han gav ett ödmjukt och vänligt intryck även om ett och annat uttalande som han gjorde under besöket kanske inte var det klokaste.

Du kan dessutom läsa en artikel i tidningen om påvesöket och kommenderingen runt det, skrivet av myndighetens infoguru, min gamla vapendragare och mycket goda vän Ewa-Gun Westford. E-G som är en mästare i tal och text har med glimten i ögat fångat den "problematik" som en stor kommendering innebär.

När årets första tidning kom ut i våras vågade jag mig på ett räknestycke som min gamle mattelärare hade varit stolt över och där jag konstaterade att vi hade avverkat en fjärdedel eller tre tolfte delar av året. De resterande tolfte delarna, 9 stycken har vi nu också lämnat bakom oss och nu står julen och det nya året för dörren. 2017 kommer säkert att innebära nya utmaningar, nya tävlingar och nya upplevelser som med all säkerhet platsar i tidningen och som gör att Skånepolisens Sport och Fritid fortsätter att vara "vår" tidning. Som alltid är du välkommen med ditt material till adressen redaktion@skanepolis.se

Själv blir det begränsat med sportsutövande, åtminstone de första månaderna av nästa år eftersom jag skall få en ny knäled strax efter nyår. En gammal skada från början av 80-talet där vi under ett fyspass på jobbet viftade med klubbor på Kockums fritid i det som kom att kallas innebandy. "Vi sågar rent i knäet uppe och nere och sätter in en ledad protes mellan ytorna", sa läkaren. Låter enkelt och han som kommer att göra ingreppet lät väldigt förtroendeingivande och frågan är om han inte också tycker att det är en rimligt enkel operation, vi får se.

Återstår bara att önska alla läsare en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År och samtidigt tacka för alla de fina artiklar som vi har fått ta del av under året. Jag ser redan fram emot att få läsa om nya upplevelser när första numret under 2017 kommer ut i mars – april. Då har vi det här med fjärdelar igen eller var det tolfte delar? Hur som helst, jag räknar på det och säger Goodbye 2016 och Hello 2017.

Lars Mahler

Chefred. & redaktionssekr.

Kallelse till årsmöte 2017

MPGI håller årsmöte den 16 februari 2017 klockan 18.00 i cafeterian på Rättscentrum i Malmö.

Du anmäler dig via vår hemsida på Intrapolis senast den 6 februari. Skriv ordet MPGI i sökrutan, tryck enter och klicka sedan på länken Malmöpolisens gymnastik och Idrottsförening. På sidan kan du öppna ett mail via länken mpgi@polisen.se i högerkanten.

Vid mötet bjuds på förtäring.

Välkommen!

ANNA KAROLINA

– aktuell med den tredje fristående kriminalromanen i serien om polisen Amanda Paller och hennes komplicerade relation med värdetransportöraren Adnan Nasimi.

Sa upp sig som polis för att skriva deckare

De två första böckerna, *Stöld av babian* och *Står dig ingen åter*, skrev Anna Karolina parallellt med sitt jobb som polis och med små tvillingar. Under arbetet med den tredje boken, *Förlorat ansikte*, var hon tjänstledig i ett halvår och därefter sa hon upp sig.

"Det var inget lätt beslut men jag hade kommit till en punkt där jag var tvungen att välja för att få allt att gå ihop", säger Anna Karolina. "Det är mycket att göra förutom att skriva själva böckerna. Bokmässor, signeringar, biblioteksbesök och andra författareevenemang tar alltmer tid och det var svårt att få ihop schemat."

Kontrasten att skriva på heltid jämfört med polisyrket har varit stor. Det gäller att ha disciplin när man jobbar hemifrån och på dagarna stänger Anna Karolina av telefonen och mejlen för att kunna koncentrera sig. Ibland sitter hon på ett café för att bryta den ensamhet som författandet innebär.

"Om det finns något negativt med mitt nya jobb så är det att jag inte har några arbetskamrater. Men de positiva sakerna överväger. Jag får göra det jag vill, bestämma mina egna arbetstider och ingen kan säga åt mig att jobba på julafton."

"På kvällarna privatspanar hon sig in i gangsterkretsar"

Inspirationen till serien har Anna Karolina främst hittat från sin tid på rånkommisionen i Stockholm. Det är i relationerna och krockarna mellan den undre världen och rättsväsendet som hon vill uppehålla sig.

I enlighet med hur den svenska deckartrenden har utvecklats sig de senaste decennierna, skildrar Anna Karolina människorna bortom stereotyperna. Ta polisen Amanda. Hon drevs inte till

polisyrket av ett rättvisepatos, utan av hämnd. Hon är nu ensamstående med tvillingar och allt annat än en duktig flicka. På kvällarna privatspanar hon sig in i gangsterkretsar. Och när som helst kommer lögnen om vem som är pappa till hennes barn att krackelera. Hon går långt över lagens gränser för att skydda sig och sin familj och kollegerna ifrågasätter hennes lojalitet.

Kritiker har hyllat serien för det gedigna polisarbetet, autenticiteten och de komplexa intrigen. Böckerna är sålda till flera länder och Anna Karolina har planer på ytterligare ett par böcker om Amanda Paller. Men idag skriver hon på en helt fristående kriminalroman som kommer att utspela sig i Skåne. Den handlar om tre kvinnor som begår grova brott tillsammans och utgivning beräknas till våren 2018.

Text: Redaktionen

BOKTIPSET

Här presenteras vinstboken i tävlingen "Finn fem fel".

Titel: Förlorat ansikte
Författare: Anna Karolina
Förlag: Norstedts
www.norstedts.se
www.annakarolina.nu

Om boken:

Den unga flykten Tara får syra kastat i ansiktet. En man kör henne till sjukhuset men försvinner innan någon hinner se vem han är. Dådet tycks vara hedersrelaterat, men när Amanda Paller tar över polisutredningen anar hon att något annat ligger bakom attacken. Då händer det som inte får hända: Tara försvinner spårlöst från sitt rum på sjukhuset.

Förre polisen Magnus kommer ut från fängelset. Livet ligger i spillror. Det ljusnar när Felipe erbjuder honom ett jobb på bageri, men

innan han vet ordet av befinner han sig mitt i en uppgörelse i undre världen.

Förlorat ansikte är den tredje boken i Anna Karolinas hyllade kriminalserie om Amanda Paller vid Västerortspolisen i Stockholm.

Om författaren:

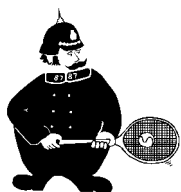
Anna Larsson, som är hennes riktiga namn, föddes i Finspång 1974, är sambo och har tvillingar födda 2010.

Har arbetat som polis i Stockholm sedan 2001 och i Malmö mellan 2010 och sommaren 2016. Satsar nu på sitt skrivande på heltid. Har en examen i litterärt skapande vid Lunds universitet.

I samarbete med: Mediahuset i Göteborg AB

Foto: Lars Jansson

Så gick det till att bli ordförande

Jag började spela tennis vid 10 års ålder. Det blev tennisskola i MTKs regi, och de kommande somrarna ägnades framför allt sommarloven till att hänga vid tennisbanan på sommarstället. I samband med gymnasiet bildade jag och några vänner en ny tennisklubb, TK Öresund, en förening som jag förmodligen är ensam om att komma ihåg.

1985 började jag polisskolan i Stockholm. Redan under utbildningstiden var MPGIs sektioner oerhört skickliga på att göra reklam för sig, inför oss som skulle till Malmö. Jag minns att vi till och med fick papper att fylla i för medlemskap i MPGI redan under vår tid i Stockholm. Tennisen lockade fortfarande, och, även om konkurrensen inte var stor, blev jag skolmästare i tennis i PHS skolmästerskap.

1986 åkte vi ner till Malmö för att börja vår praktik, innan vi åter skulle upp till Stockholm för den då nya "grundkurs 2". Under praktiken blev jag uppfångad av tennisgänget i Malmö, varav de flesta sedan länge är pensionärer. Vi spelade tennis varje vecka på Fairplay stadi-

on. Jag hann med att delta i ett av våra klubbmästerskap under praktiken. Ett klubbmästerskap där jag lyckades slå sönder mitt tennisracket i första matchen, men kunde fortsätta med välvilligt utlånat rack från mina nya vänner.

Snart var det dags att återvända till Stockholm för att slutföra grundutbildningen. Det var DÅ det hände...

Jag bodde inneboende i Sollentuna i en källare, och en kväll knackade värdinnan på och sade att jag hade telefon. Jag blev lite orolig för vem som ringde vid den tiden, och jag minns att värdinnan sade: - Ja, jag vet, det är jättesent! Väl vid telefonen kunde jag konstatera att det var min dåtida kollega Thomas Sterner i luren. Glatt och hurtigt berättade han att tennissektionen tidigare under kvällen haft sitt årsmöte, och att jag som ordförande valt att avgå.

Samtliga på årsmötet hade avböjt att ta över platsen, och valberedningen hade inga ytterligare förslag. Det var då som någon på mötet föreslog att de kunde välja aspiranten Micke som ny ordförande, då jag av naturlig anledning inte

kunde tacka nej. Jag hade således valts till ny ordförande. Beslutet hade varit enhälligt.

Jag blev något uppskakad av beskedet och den hastigt uppkomna nya situationen, men Sterner lugnade mig med att de skulle samla ihop alla papper och pärmar i en låda som jag skulle få när jag kom tillbaka till Malmö. Föga lugnad av detta konstaterade jag under den kommande natten att jag nu var ordförande i den då blomstrande tennissektionen nere i Malmö.

Detta var 1986. Idag, 2016, är jag fortfarande ordförande i tennissektionen. Tack vare, eller kanske på grund av, att jag inte visste om det där årsmötet för länge sedan, har jag fått uppleva 30 år med alla upp och nedgångar för tennissektionen, inklusive lite gråt och många skratt. Måhända återkommer jag med några rader om detta.

MICKE

Handplockad ordförande i MPGI Tennis

Guldet blev ett till i sand

Årets polis-SM över 10 km terränglöpning under Prinsens minne i Halmstad den 13:e augusti mönstrade på ett gediget startfält med drygt en handfull löpare goda för tider en bit under 40 minuter.

Att det skulle krävas en viss uppsnärping för att försvara fjolårets H35-guld stod därmed klart. Som enda Skånelöpare bland diverse närkingar, halländare och västgoter uppstod en viss känsla av att vara katten bland hermelinerna. För Ystadkollegan Claudia Puhakka var situationen densamma i D35. Därmed inte läge för något annat än favoritväxeln - d.v.s. all in.

En regnlynnig himmel gjorde luften skön att andas men vädret desto mindre publikvänligt. Ändå hade en tilltagen skara tagit sig till området och boendes i krokarna ställde upp med frekventa hejarop och spontanmusik tillägnat de knappa 900 startande.

Till starten hade motståndet scoutats och nervositeten fäktats ner så gott det gick - slagläge fanns men marginalen skulle knappast bli stor. Väl iväg tog jag tidigt rygg på huvudmotståndaren i åldersklassen medan närmast purunge juniorfavoriten från Örebro (30 år fyllda) drog iväg i samma takt som självaste Mustafa Mohamed.

I över halva loppet följdes vi åt i en takt jämnare än det mest fininställda atomur men strax efter andra vätskekontrollen vid 5 km växte modet och så även styrkan på de sandklädda prinsastigarna utmed Halmstads västra stränder. Med drygt 2 km kvar fick det sen vara färdigflinat för ett millopp utan mjölksyra på slutet är väl i ärlighetens namn inte mycket att ha?

Undertecknads guldryck fick föga gensvar och en segermarginal på 17 sekunder kunde tillskrivas Malmöpolisen

i årets terränglöparmästerskap i den yngsta veteranklassen. Ystadsrepresentationen renderade i samma valör, så likt förra året var skånedominansen därmed total. För de trenne tillresta närkingarna blev det såväl snabbaste polistiden (35:30!) samt en Sjöström-mare, d.v.s. medalj av vardera valör, i blandade klasser - männe tack vare de för året nydesignade tröjorna som med lätthet får priset som tävlingens snyggaste.

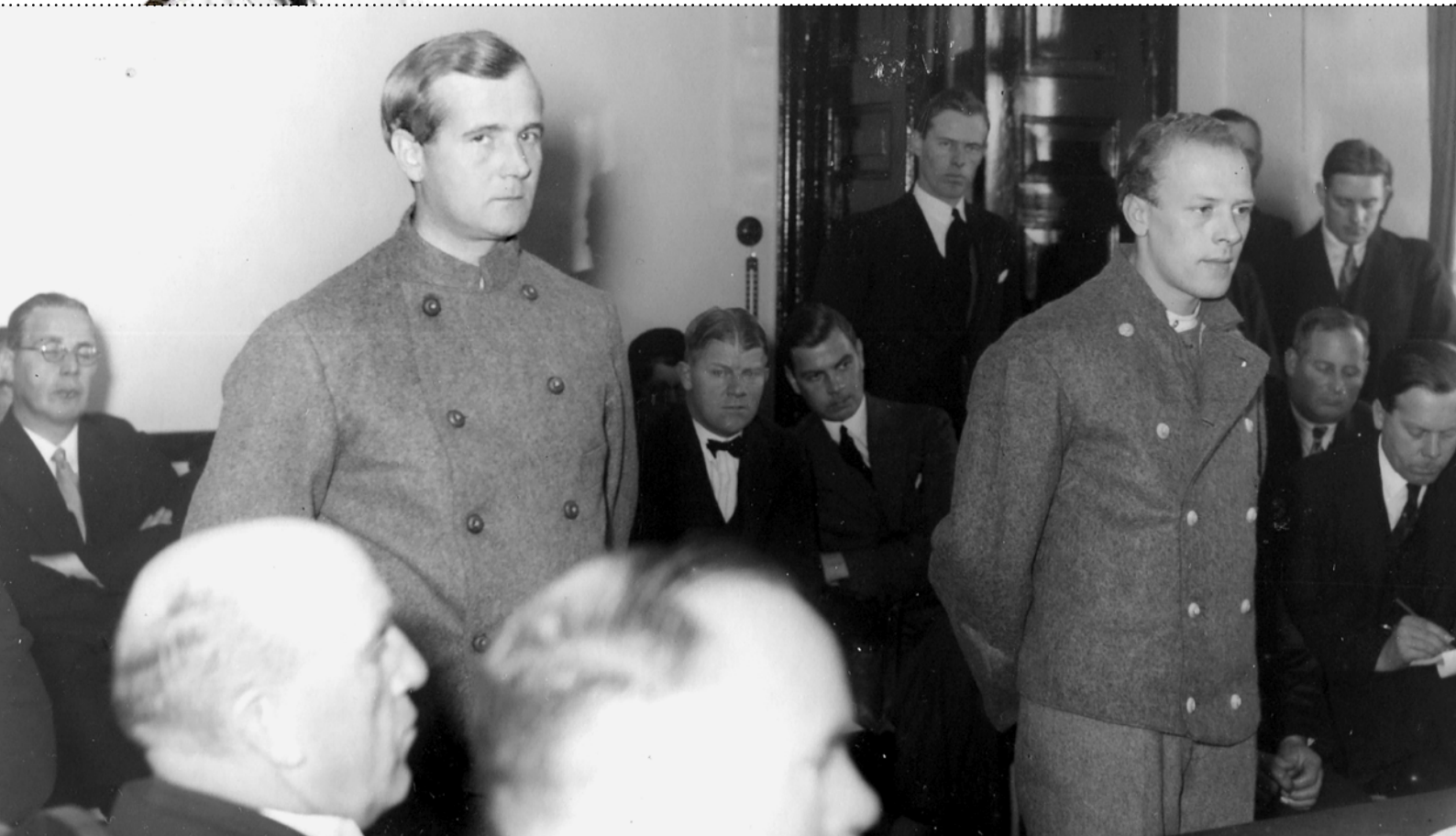
Förutom ett tack till det goda motståndet från väder, vind och medlöpare tillägnas ett avslutande och särskilt varmt tack till våra Halmstadskamrater som återigen ordnade en trevlig mötespunkt för kollegor från när och fjärran.

Text och foto: Karl Dannestam
MPGI's cykel-, motions-, och friidrottssektion

Information: Alf Lindstedt, polis sedan 1968, med erfarenhet från ordningspolis, trafikpolis, kriminalpolis, kansli, SÄPO, lärare på Polishögskolan, Ekobrottsmyndigheten och senast föredragande i arbetsrättsutredningarna inom Polismyndigheten i Skåne. Pensionär sedan sommaren 2015.

Kriminalkommissarien berättar

Alla knappar knäppta. Bildsköne Bengtsson (t v) och Tatuerade Johansson (t h) rannsakas på Länsfängelset i Kristianstad 1934-1935.

Foto: från www.bilderisyd.se

Bildsköne Bengtsson – en bra historia

Var tid skapar sina egna legender. Vi vill så gärna ha hjältar och vi behöver hjältar. En svensk som i början av 1900-talet omgavs med de flesta attributen på en hjälte var Bernard Harald Bengtsson, 1893-1966, en tjuv och dynamitard – mer känd som Bildsköne Bengtsson. Han jämfördes med Robin Hood, LasseMaja och Jesse James. Kanske är Clark Olofsson den som senare kommit närmast att kunna mäta sig med Bengtsson när det gäller tidningssidor och popularitet hos främst kvinnor.

Att veta lite om den bildskönes historia och historierna kring honom, bör ingå i allmänbildningen för polisanställda även idag; här kommer mitt lilla bidrag.

Sverige var ett trist land

Under Bengtssons aktiva tid var Sverige ett fattigt, grått och för de allra flesta ett trist land. Det var därför lätt att

sprida historier om den djärve tjuven som gäckade ordningsmakten. Samtidigt är det svårt att idag kontrollera sanningshalten. Många av historierna kring Bildsköne Bengtsson är säkert påhittade eller förvanskade – men ännu fler är nog bara förbättrade och i huvudsak sanna.

Innan jag återberättar några av de

mest kända historierna – om tillnamnet "Bildsköne", om stinsens klocka, när han simmade från poliserna, när han stal PU (Polisunderrättelser) på polisstationen och om hans lyxinredda jordkoja – finns det plats för hans levnadsberättelse i korthet.

Hans liv har beskrivits i många artiklar och flera böcker, men också i polis-

rapporter, domstolsprotokoll och inte minst av honom själv inför sinnesundersökningen på Malmö Centralfängelse 1935.

Det började inte bra

Bengtsson föddes 1893 i Vittsjö i norra Skåne. Han växte upp hos sina morföräldrar som var strängt religiösa. Efter att ha blivit konfirmerad fick han som 13-14 åring ett oavlönat jobb på en järnvägsstation. Där blev han enligt legenden falskt anklagad för stöld av en klocka och gav sig då iväg. Han var en kort tid skeppsgosse i Karlskrona innan han ertappades med en patron i klädsåpet och straffades ut sig. Efter en kort tid på sjön, tog han kaptenens kikare och en del kläder innan han försvann på äventyr till Tyskland och Danmark. Väl hemma igen försökte han få ut ett prästbetyg som var nödvändigt för att kunna få en ordentlig anställning. Utan ett sådant kunde han heller inte emigrera till Amerika som många andra valt. Prästen hade fått reda på att Bengtsson var efterlyst, men lät honom gå – fast utan prästbetyg.

Efter att ha blivit tagen i Malmö, blev han efter rannsakingar i Helsingborg, Halmstad och Gävle sänd till uppfostringsanstalten Bona i Östergötland. Han stod inte ut med pennalismen där och rymde.

- På Bona fick jag lära olika sätt att göra inbrott, skrev han själv i sin levnadsberättelse.

Järnvägsstationer var känd mark

Därefter började han sin verkligt brottsliga bana med otaliga inbrott. Det började på järnvägsstationer som han kände till i södra halvan av Sverige. Han fortsatte, först ensam och sedan tillsammans med den mera våldsamme och kände biltjuven "Tatuerade Johansson", att bryta upp kassaskåp och senare lärde han sig att spränga upp dem med dynamit.

Bengtsson satt i fängelse eller på anstalt under mer än 25 av åren mellan 1910 och 1945. Inte särskilt framgångsrikt, men det hindrade inte hjältehistorierna som spreds via folkmun och som ofta också publicerades i tidningarna. Han satt inlåst länge på Malmö Centralfängelse, men också en tid på gamla Slottsängelset som tillfälligt hade öppnats igen. År 1921 kom han för första gången till Långholmen.

Rymningarna och stöldturnéerna fortsatte tills han år 1935 dömdes till

Som alltid välklädd. Harald Bengtsson efterlystes i tidningen Polisunderrättelser (PU) med denna bild redan 1910
Foto: från www.bilderisyd.se

över åtta års fängelse. Han riskerade internering, som var ett tidsbestämt straff för återfallsförbrytare, men han fick i stället det nya straffet "förvaring" där det endast angavs en minsta förvaringstid som hela tiden omprövades. 1944 benådades han från förvaringsstraffet. Han blev "straffriförklarad" och skulle vårdas på sinnessjukhus.

Tillsammans med över 30 000 andra svenskar vårdades Bengtsson på sinnessjukhus i mitten av 1940-talet. Av dem fanns 1 200 på Sankta Maria i Helsingborg och däribland Bengtsson. Men inte så länge. Han rymde i augusti 1944 och höll sig ute till januari 1945 när han greps vid Kristianstad. Enligt pressen var han nu en före detta inbrottstjuv och fick en hel del sympati.

Bengtsson fördes till Sankt Sigfrids sjukhus i Växjö där han placerades i skrädderiet och började så smått att återfå en del av livsgnist och drömde om att komma ut och starta eget.

Det slutade lugnt och stilla

Ut kom han efter ansökan sommaren 1945. Övervakaren hjälpte honom att få en liten lokal i Markaryd och den ti-

digare dynamitarden blev nu änderings-skräddare. Han trivdes med jobbet, men inte med alla de nyfikna som "kom förbi". Efter ett år av mest ordnade förhållanden, lämnade han hastigt Markaryd för Göteborg. Där blev han senare god vän med en polis, Hugo Simonsson, och fick ordnat boende i en liten lägenhet i Gamlestaden. År 1955 flyttade han till Kallebäck i södra Göteborg och för första gången in i en modern lägenhet. Han fortsatte att hjälpa kunder med lite ändringar och levde ett lugnt liv de sista tjugo åren av sitt liv – med undantag för ett återfall; två sommarstugeinbrott som han togs för 1951. Bernhard Harald Bengtsson dog 72 år gammal 1966.

Stal hans stinsens klocka?

Mycket av Bengtssons hjältestatus beror säkert på historien om att han blev falskt anklagad för stöld på sin första arbetsplats och avskedad. På den då stora järnvägsexpeditionen i Strömsnäsbruk försvann en dag stinsens guldklocka och den hittades senare i den unge Haralds matlåda eller om det var i hans jackficka. Legenderna säger

att den placerats där av en avundsjuk rikemansson. Harald hävdade att han var oskyldig och ska ha sagt:

- Har ni gjort mig till tjuv, så ska jag också bli det!

Själv har Bengtsson i sin levnadsberättelse - som i övrigt innehåller en noggrann uppräknin g av alla oförrätter - skrivit att avskedandet i Strömsnäsbruk berodde på att han och hans bror som var på besök hade "levt om". De störde andra hyresgäster och begav sig därefter till Helsingborg och Helsingör. Hur som helst kunde Harald inte få någon ny anställning hemmavid - och började därför sitt kringflackande liv.

In kom en bildskön yngling

Bengtsson hade 1925 köpt en motorcykel efter en lyckad kassaskåpskupp i Floda utanför Göteborg. Den kom väl till pass vid förflyttningarna mellan järnvägsstationernas kassaskåp. Men polisen var honom på spåren. Han efterlystes i PU för kupper han begått och för ytterligare ett antal stöldar som han skulle visa sig vara oskyldig till.

Den 15 augusti 1926 blev han kontrollerad av polisen i Askersund när han tankade sin motorcykel. Det hade varit flera inbrott i trakten och motorcykelföraren som presenterade sig som Oskar

Vilhelm Johansson från Ljungby togs in till polisstationen. Man kunde inte styrka hans medverkan vid inbrotten, men han hade "för mycket pengar" på sig, 278 kronor. Han släpptes ut efter ett dygn - men med order om att komma tillbaka till polisstationen nästa morgon.

Oskar Johansson kom inte tillbaka och det stod strax klart att det var den eftersökte dynamitarden Harald Bengtsson som smitit mellan fingrarna på lagens långa arm. Stadsfiskalen J F Löndborg fick förklara det pinsamma misstaget och ska då ha sagt:

- Inte kunde jag tro att mannen var den ökände dynamitarden. In kom en bildskön yngling med förtroendeingivande utseende.

Harald Bengtsson fick därmed artistnamnet Bildsköne Bengtsson.

Kumpanerna simmade lugnt

När Bengtsson och den tatuerade Folke Johansson släpptes från Långholmen 1932 var de en kort tid i Norge. Utvisade från Norge bodde de i några olika sommarhus kring Göteborg, där de hittade mat, cigaretter och dyra spritsorter. När de en mörk natt blev upptäckta av polisen genom att ha varit oförsiktiga med ett stearinljus, flydde de från en större sommarvilla och kastade sig i

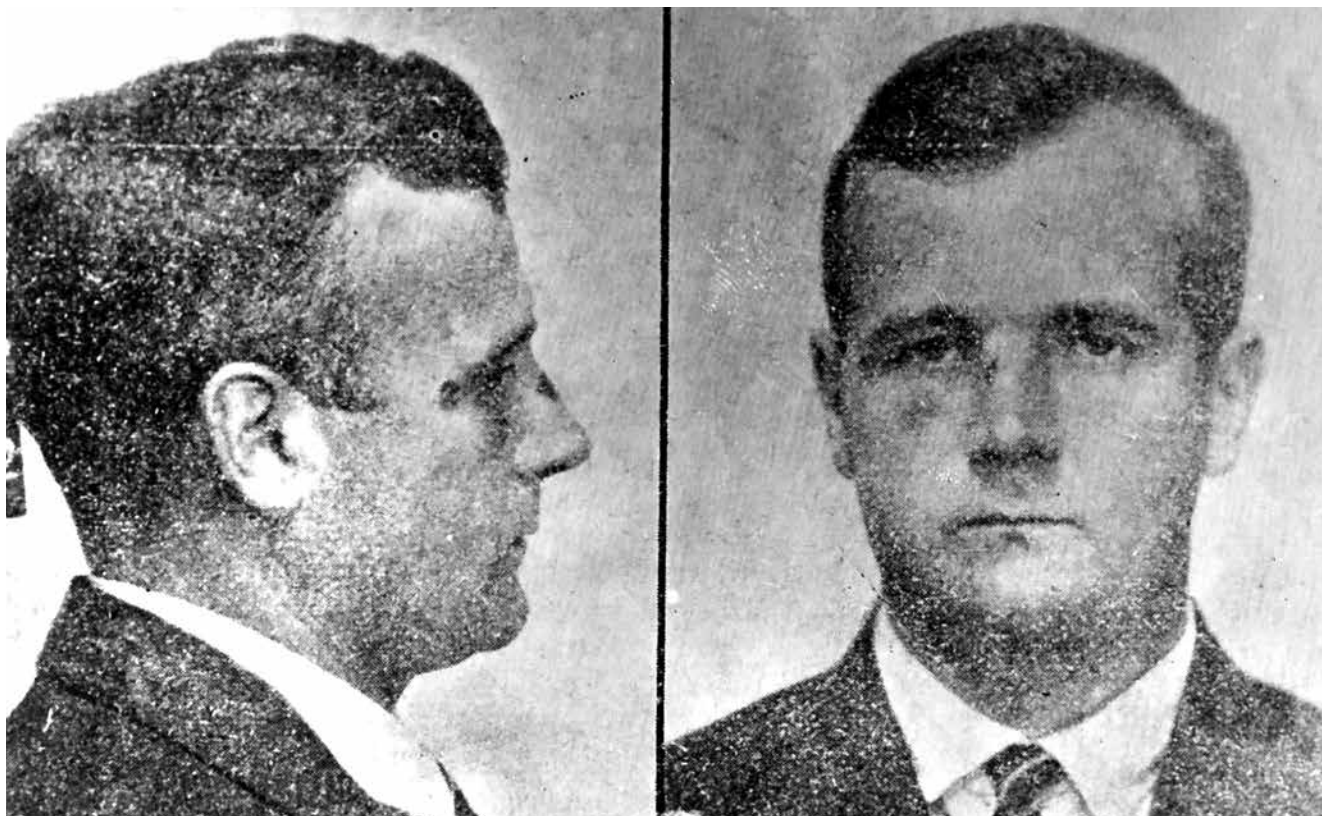
vattnet. De två nattgästerna simmade rakt ut i sjön mot den motsatta stranden. När poliserna väntade på den förmodade landstigningsplatsen - hade kumpanerna vänt, simmat tillbaka, gått iland och upp till villan och tagit med sig en revolver och två flaskor sprit för vidare färd med cykel.

När deras senare gömställe hittades, hittade poliserna också en filmrulle som efter framkallning innehöll bland annat två porträttbilder i halvfigur på leende ynglingar. De bilderna fick komplettera efterlysningarna i PU nummer 259 från 1932.

De stal från polisstationen

Bildsköne Bengtsson och Tatuerade Johansson hade gömt undan en hel del stöldgods. Vid förhör på de många polisstationerna hade de blivit visade tidningen Polisunderrättelser (PU) där misstänkta personer och stöldgods efterlystes. Nu ville de själv kontrollera om deras gods var hett.

De begav sig helt sonika till den lilla polisstationen i Åstorp. Huset öppnades med falsk nyckel och därefter bröt de sig in i själva polisstationen. Med sig därifrån hade de PU årgångarna 1932 och 1933, samt lite pengar de hittat i skrivbordslådorna.

Bildsköne Bengtsson förekom så ofta som efterlyst i Polisunderrättelser (PU) att hans porträtt publicerades som spaningsbild i fickformat för fältbruk.

Foto: från www.bilderisyd.se

Ett gott kap. Stolta Göteborgspoliser poserar tillsammans med de båda kumpanerna Bildsköne Bengtsson och Tatuerade Johansson efter flera års jakt och gripandet i november 1934. Foto: från www.bilderisyd.se

Efterlysningsnotiserna i PU studerades noga och nu visste de vilka bevis de var tvungna att göra sig av med. De fick bland annat gräva upp bytet från en stor klockstöld i Tingsryd och kasta fyra klockor i sjön. Tillverkningsnumren stod uppräknade i PU.

En lyxigt inredd jordkoja

Även kringflackande tjuvar behövde någonstans att bo mellan fängelsevisitelserna. Inspirerade av en tidningsartikel byggde Bildsköne Bengtsson och Tatuerade Johansson en väl dold jordkoja i en bergsskrevla vid stranden till Filkessjön på gränsen mellan Skåne och Blekinge. De stal bjälkar och bräder som de fraktade över sjön, klädde med tjärpapp och toppade med jord, stenar och mossor. Kojan var två gånger tre meter och inredd med röd matta, sängar av fåtöljsitsar och väggarna var klädda med stulna möbeltyger. De lånade en bil för att få dit allt som behövdes: verktyg, böcker och inte minst en fotogenlampa, en enkel hembränningsapparat och en radio som drevs av bilbatterier. I hyddan hittades senare även stöldgods som många flaskor finare sprit, två hundra konserverburkar,

utländsk valuta och två revolverar med ammunition.

Trots att kojans hade gömts omsorgsfullt och fungerade som utgångspunkt för otaliga stöldraidar under lång tid, blev den till slut upptäckt av några jägare. Dessa hade sett ett tält inne i snårskogen och det var när de letade efter spår i mossan, som de av en händelse halkade på taket till kojans.

Bengtsson och Johansson förstod att de var upptäckta och återvände därför aldrig dit – och poliserna fick bara ägna sig åt att tömma och katalogisera alla fynd i kojans.

Han var ingen gentlemannatjuv

Bildsköne Bengtsson beskrevs av sin samtid som "en skarp färgklick i livets gråa vardag" och ansågs fyndig, fräck och med en enastående förmåga att klara sig och hålla sig undan sina förföljare.

I efterhand och med lite källkritik kan dock konstateras att han ofta satt i fängelse och tillbringade stora delar av sitt liv på anstalter. Nästan alltid bands han till kupperna genom godsgömmor och andra handfasta bevis. Han stal inte bara för att få mat för dagen

– fynden i jordkojan visade på ett större samlarintresse än så. Några verkliga bevis för att han skänkte bort en del av sina byten finns inte, men väl att han kastade bort stöldgods som han inte hade nytta av.

Mot att han var någon mönsterfånge talar uppgifterna om hans flerfaldiga disciplinstraff i fängelserna. Alltid välklädd stämmer nog, men inte någon gentlemannatjuv – han var med när Tatuerade Johansson sköt en polis i armen och försökte själv vid ett gripande i Göteborg famla efter sin revolver. Han stal dessutom lika glatt från både statar som disponenter.

Trots detta var det historierna om den påstådda falska första anklagelsen för klockstölden, om när han tog upp en levande höna ur stöldsäcken och gav till en liten pojke och skronan om när han spelade piano i Kronoparken som berättades mest. Det säger nog mer om Sverige på den tiden och om våra behov av hjältar – än vad det säger om Bernard Harald Bengtsson alias Bildsköne Bengtsson.

Alf Lindstedt
fd kriminalkommissarie

Bilderna i denna artikel
kommer från:
www.bilderisyd.se

Bilder i Syd

KM match finalspel den 12 september 2016

Fyra förväntansfulla spelare mötte upp på Rönnebäcks golfklubb denna helt underbara morgon. Klockan 07.30 var alla på plats och vi hade starttid 08.00. Möjligt att någon hade varit på plats betydligt tidigare för att "mjuka" upp kroppen lite. Inte vet jag.

De fyra som var på plats var Stiffe som skulle möta Palle i ena semifinalen och Pinnen som skulle spela mot undertecknad i den andra. Det blev två sanslöst jämna matcher där en finalplats stod på spel. Matcherna böljade fram och tillbaka.

När förmiddagsmatcherna var över stod Pinnen och Palle som segrare och Stiffe och undertecknad hade match om tredje och fjärde plats att spela om.

Efter en god lunch var det dax för eftermiddagens drabbningar då en segrare skulle koras. Matcherna blev även jämna under eftermiddagen.

Det är något speciellt med matchspel där man ibland får använda de gråa cellerna och vara lite taktiker.

Efter en lång golfdag på en fin bana hade en vinnare korats. Palle, låghandikappare som han är, var den som höll ihop sitt spel bäst de 36 hålen och tog hem titeln. Stort grattis Palle.

Tvåa blev Pinnen, undertecknad lade beslag på tredjeplatsen och Stiffe på fjärdeplatsen, men vi kände oss som vinnare alla fyra eftersom det har spelats en del matcher innan man når finaldagen.

Efter 36 hål var vi ganska möra men överens om att vi hade haft en fantastisk dag med många ganska hyfsade golfslag.

Tack Golfsektionen för en fin dag!

Vid tangentbordet: Rosa

P.S.

Palle = Paul Johnsson

Pinnen = Anders Nilsson

Rosa = Lars Rosberg

Stiffe = Stefan Nord

The Cup of the cops! MPGI-Touren mot Ditec-Touren

Årets tävling spelades på Malmö/Burlöv GK, fredagen den 8 september. För mig som inte träffat spelarna från Ditec-touren var det ett kärt återseende med många kollegor.

Den tidiga morgonen var det ganska dimmigt och man såg knappt bollen på de första hålen. Vädrgudarna var dock med oss och vädret blev helt enkelt strålande under dagen.

Första start var kl 07.00 och bestod av Mats Lind, Johnny Svedberg, Ditec/Mats Hansson, Lars Mahler MPGI. Denna match lyckades Lind och Svedberg vinna. I de övriga matcher under förmiddagen stod MPGI-lagen för vinsterna.

H. Stenberg/ J Moberg - T Fredlund/ C Ekman 4-3
M. Jennby/ H Dagsberg - K Bengtsson/ C Caroli 7-5
Christian / S Svensson - Å Löfqvist/ L Rosberg 5-4

Då det var min första lagtävling med MPGI och det vilade ett tungt ansvar på mina axlar var jag ganska nervös. Jag var i lag med Mats Jennby och vi mötte Claes Caroli och Kenneth Bengtsson.

Men inga problem sade Mats. En gammal räv i matchspel lugnade mig. Han gav massor med råd och dåd hur man spelar match och tillsammans gjorde vi en bra insats. De första hålen var jag lite nervös men Mats spelade tryggt. På de nästkommande hålen spelade jag upp mig efter Mats lugnande pep talk och sedan flöt det på bra, framför allt med puttingen. Efter hål 13 hade vi vunnit matchen. Vi valde då att gå in till klubbhuset för att vila oss till de viktiga singelmatcherna på eftermiddagen.

Lunchen förtärdes på Klubbhuset och MPGI ledde i halvtid med 3-1. Mats och jag gick ut efter lunch med bra självförtroende. Då vi hade bättre handicap än våra motståndare var

vi tvungna att spela på topp och det gjorde vi. Mats behövde göra ett slag bättre på nästan varje hål och han hade i stort sett allt i sin hand när Kenneth sänkte två långputtar på slutet och förstörde Mats dag.

För min egen del så har jag aldrig puttat så bra under en hel runda. Claes var uppgiven, han var beredd att skänka puttar som var fem meter långa. Efter hål femton hade jag vunnit min match.

När alla matcher var klara kunde vi konstatera att MPGI hade vunnit singelmatcherna med 4,5 mot 3,5 och slutresultatet blev 7,5 - 4,5. Vandringspriset således kvar hos MPGI ännu ett år.

Vi ser fram mot ett bra Golfår 2017 och Cup of the Cops kommer säkert bli lika trevlig som i år.

Vid pennan: Helene Dagsberg

Primas - storpåvar, småpåvar och den riktige Påven

26 timmar befann sig påve Franciskus på skånsk mark. Svensk polis genomförde en av sina större kommenderingar någonsin. Region Syd bar ansvaret men hade god hjälp från kollegor från övriga Sverige.

Poliskommendering Primas blev ren julafton för alla älskare av divisionsarbete och poliskommenderingar. Påven själv visade sig vara en vänlig man som trivdes väl i Skåneland. Förberedelsefasen har varit gigantisk, jag har i svåra stunder liknat det hela vid en förvecklingsfars, ni vet, där det gapas och smälls i dörrar hela tiden. Jag har sett kollegor hamna direkt i konen om man har råkat trampa in i fel sammanträdesrum. För att inte tala om alla nya ord och förkortningar som man har ställt sig frågande inför. Vi är väldigt bra på att bjuda in de utvalda, utesluta de andra och resa stuprören högt när nånting står på. Sannerligen fick vi som är divisionsnördar vår dos i denna kommendering. Normativ stab, stor-stab, fältstab, enhetsgrupper, storgrupper, smågrupper och för att inte tala om det allra senaste, OPC, Operativt Center. På dörren in till OPC-rummet på Toftanäs fanns ett stort anslag: TYSTNAD - operativt arbete pågår. Undrar vad dom menade med det?

Det roligaste från min horisont under förberedelsefasen är denna skräna:

- Häromdan var den heliga stolen min-sann här.
 - Oh, fick du se den?
 - Det kan du tro jag fick.
 - Oh, va den grann, fick du sitta i den osse?
- Heliga stolen är inte ens en stol, men det kan ju inte du veta.

Förlägen tystnad.

Påven kommer

Min roll i det hela var pressansvaret på fältet tillsammans med region-Mitt-kollegan Mikael Hedström. Intervjuerna avlöste varandra från tidig morgon och man riktigt kände hur spänningen steg timme för timme. Vad är det då som är så speciellt med stora kommenderingar? Frågar du mej är svaret givet. Det är att återse gamla kära kollegor, ha kramkalas och prata gamla minnen. Själv scannar jag numera omgivningen i ett annat syfte, nämligen denna fråga: Finns det nån som är äldre än mej i kommenderingen?

Poliser behöver äta, dricka och gå på toaletten. Det vet biskop Johan och ställ-

de lokaler och finfin personal till förfogande. En hederlig gammal korvavagn rullades fram tillsammans med oändliga meter kanellängder och en hektoliter kaffe. Sedan var det fritt fram för gamla hederliga snacketolvor kollegor emellan. En enda toalett till alla oss poliser visade sig bli en så stor utmaning att hela biskopskorridoren ställdes till vårt förfogande i jakt på toaletter. Biskop Johan omtalades i kärleksfulla ord - tänk om inte han hade funnits, hade vi då vare sig fått toalett eller nåt ätbart denna påveliga dag i Lund?

Plötsligt steg temperaturen, Rakel rasslade, meddelandet kom: It's on!

Eskortkörningarna avlöste varandra. Det är ju nåt med polismotorcyklarna längst fram och så blåljusen på det. Lite stolta är vi väl eller hur? Hjärtat skuttar till, Deras Majestäter, vink, vink, och som vanligt strålar vår drottning mot oss alla. Så plötsligt kommer Den Stora Kortegen. Jag kan icke räkna dem alla, dessa fordon i förtruppen, och så, mitt i det hele - den lille Fiaten med den gula Vatikanflaggan. Påven, the Pope, Papa! Folkets jubel och vi ramlade rakt in i påvebubblan. It's on, asså, nu e det really on. Ni såg det i media - han kom, han såg, han välsignade. Man kan lugnt

konstatera att vi alla gjorde vårt bästa, fick puls för smågrejor, som exempelvis när Kungens kortege blev försenad på grund av att en förarlös lastbil plötsligen stod där den absolut INTE skulle stå och alla drog ett samfällt polisärt djupt andetag. Vad händer?

Magiskt i Domkyrkan sägs det och enligt uppgift fantastiskt på Malmö Arena och själv fick jag rysningar vid den stora Mässan på Malmö Stadion när så många fick fira nattvarden tillsammans med den högste företrädaren för den katolska kyrkan. Jag tittade speciellt efter min nye kompis från måndagens begivenhet i Lund. Kollegan Mikael och jag stod utanför Domkyrkan i väntan på. Folk ringlade in i kyrkan, när två män från fjärran land fick syn på oss två poliser. De var båda klädda i fotsida dräkter och styrde kosan rakt mot oss. Den kortaste av de två sträckte upp sina armar i luften och erbjöd mig både love and peace. Förvånade blev vi och fick frågan om vi visste vem han var. Och det visste vi ju inte förstås, han tog hoppsasteg framför oss emedan han viftade med två juvelbeströdda pinnar i luften och stolt omtalade att han minsann var The bishop of Damaskus. Oh, my God, pep jag förtjust, men tänkte i mitt stilla sinne att man kanske inte borde vara här med tanke på omständigheterna i hemlan-

det. Inte läge för politiska utspel, kollegan Mikael förevigade med stigande förvåning detta spektakulära möte, där vi för ett ögonblick glömde bort krig, gränser och barriärer. Den rare mannen fick dessutom mitt nådiga tillstånd att beblanda sig med vanligt folk över kanten på våra skyddsstaket. Undrar vem han trodde att jag var när han frågade om han fick?

Och jodå, biskopen av Damaskus vinkade från påvepodiet på Malmö Stadion vid tisdagens katolska mäsas, för dagen klädd i benvitt kläde med kupolliknande hatt och sina pinnar beströdda med ännu mer juveler och bärnsten. Pinnarna var i luften och han visade stor glädje. Vi som var där var alla eniga om att det var en märklig händelse i vårt Malmö, men vi förstod inte allt till alla delar, men man behöver kanske inte alltid förstå, eller hur?

Hej då, påven!

Lika plötsligt var allt över och jag hittade mej själv sittandes i fåtöljen i hemmets lugna vrå, för att utvärdera dagen tillsammans med min käre. Dags för nyheterna på TV:

Där e han ju, vet du, Claes-Henrik, påven var så kär kan du tro, liksom log hela tiden, vevade och vinkade mot alla han såg, ja, du kan tro att det har varit

trevligt, jag är faktiskt lite stolt över att ha fått vara med, munnen gick i vanlig ordning...

Plötsligt händer det. Presskonferens på planet hem till Vatikanen. Den förträffliga Kristina Kappelin ställde frågan till påven om huruvida det någon gång kunde bli verklighet med kvinnliga präster i den katolska kyrkan. Svaret från påven var glasklart – ICKE. Jag kände det som ett slag i magen, påven trummade på med sitt konstaterande att svenska kvinnor är duktiga och kompetenta (dare potere alle donne, donne di talento) – så till den milda grad att svenska män åker till andra länder för att skaffa sig hustrur. Sicken tur att vi kvinnor inom svensk polis fått det bättre, eller hur?

TACK, ärkebiskop Antje Jackelén för din finurliga formulering: "Att leva i enkönade miljöer kanske inte gör det så lätt att till alla delar ha en balanserad människosyn."

Ewa-Gun Westford

Fotnot: Den heliga stolen (Santa Sede) är påvens säte som biskop av staden Rom. Det är genom den heliga stolen påven utövar sin kanoniska jurisdiktion över det omedelbara biskopdomet och hela den romersk-katolska kyrkans organisation.

Kristianstadspolisens veteraner på busstur!

Den 18 augusti 2016 åkte 35 f.d. polisanställda, med Kaj Svensson som chaufför, och guidning av Helen Börjesson som verkligen läst på, till Arnolds Kannibalmuseum i Önnköping. Innan vi kom dit gjordes ett stopp i Degeberga stugby, där innehavaren berättade, i stort, om mordet i en stuga där en äldre man blev ihjälslagen av ett yngre par, tidigare i år. Ruggig historia.

Vi fortsatte på småvägar till Jönstorp, och tog en titt på det enorma, vita templet Yangtorp. En otrolig skapelse för andlig utövning, mitt i bokskogen i Skåne.

Vi blev mycket väl bemötta av färgglada Arnold och hustrun. Kannibalmuséet var inrett i en mindre lada och där visade Arnold oss många föremål som han köpt på sina resor, i bl.a. Afrika, samt berättade flera historier om människor han mött. Kanske kunde man ta någon historia med en nypa salt! Han hade i dagsläget besökt 164 länder. Arnolds hustru dukade fram nybakade, varma bullar och äpplepaj med äkta vaniljsås, i en annan lite uthusbyggnad där man också kunde köpa loppisprylar.

Färden gick vidare inom Önnköping/Hörby, till Lanthandelsmuséet där. Den lilla affären hade stått stilla många år, och det var en resa bakåt i tiden att komma in i den. Disken, kassaapparaten, hyllorna med alla burkar, cigarraskar, hårspolar, ja, allt från förr. Vi skrattade gott åt livstygkena med strumpeband!

Några meter därifrån fanns Wool Pack som sålde ullprodukter, samt snygga och moderna kläder och inredningsprylar. Flera av oss köpte ulliga sockar, skjortor, fräsiga blusar och tunikor i italiensk design.

Vi avslutade den härliga och roliga dagen med middag på Ringsjö Vårds hus, med fin utsikt över sjön. Det blev mycket snack, och som vanligt var det kul att träffa "gamla" arbetskamrater. Vi landade vid polishuset igen klockan arton, och alla var överens: Det hade varit en toppendag!

**Vid pennan: Cherstin Juhlin
Foto: Lars-Göran Nilsson**

Några bilder från den trevliga utflykten

Toppmöte i boulesektionen

Efter superjämna toppstrider fick styrelsen till slut se sig besegrade av de ärrade medlemmarna i boulesektionen.

När styrelsens båda lag väl fått känna på kloten och lärt sig banornas lutning startade matcherna med stor iver. Jan Ohlin & co kände sig nog ganska säkra men när de tappra styrelsemedlemmarna ledde med 12-10 (spelet går till 13) tycktes vi se svettdropparna tränga fram i deras pannor.

Måttbandet kom fram och plötsligt blev dramatiken fullständig när Monika förväxlade centimeter med decimeter och Jan flankerad av Per hittade på nya regler allt eftersom. Nåväl, styrelsen är ju inte sämre än att vi lättade på precisionen och "lät" motståndarna vinna.

En mycket trevlig kväll, där styrelsen, som representerades av Malin, Andy, Hanna, Christoffer och Stefan, bjöd på korvgrillning i halvlek med efterföljande kaffe samtidigt som boulesektionen kunde snacka lite taktik och fråga sig hur de rutinerade spelarna kunde ge dem en sådan match.

Tack alla!

Stefan

Boule och grillad korv – perfekt kombination

Repa, repa, repa – ny konsert på gång

Gunhild Carling

Foto: Per Jahnke

Rickard Söderberg

Foto: Christian Andersson

Nu är det nästan på dagen ett år sen Konsertgruppen kom till styrelsen och sa att NU... är det dags att planera nästa stora konsert med artister. Kul sa hela styrelsen och undrade var skall vi hålla denna konsert och vilka artister var inplanerade?

Lill Lindfors och Jill Johnsson

Bäst att börja med artisterna för de är svårast att få kontakt med, men Lill Lindfors hade varit en toppenartist passande vår musik. Kjell Olsson vår dirigent sen många år säger att musik skall byggas av glädje och med glädje så bygger man musik. Men Jill Johnsson ses oftare på TV och Jill tillsammans med sina gästartister på verandan ses varje vecka av över en miljon tittare.

Konsertgruppen fick uppdraget att kontakta dessa två artisters agenter för att höra om de var lediga och vad de kostade, men så var det i vilken konsertlokal vi skulle spela i? Malmö Konserthus stod inte redo för att ta emot fler konserter utan skall byggas om och då återstår bara Palladium så en optimist i styrelsen när Alf, vår store optimist helt kallt sa Malmö Live.

Malmö Live

Det blev tyst i styrelserummet – Malmö Live... NÄ... det var inte ens att tänka på, men då gav sig andra till tals. En av dem hade haft särskilda kontakter med Malmö Live under dess uppbygg-

nad och trodde sig kunna prata med ledningen om att eventuellt få en viss rabatt på hyran. Han uppdrogs att kontakta Malmö Live för att få en första kontakt mellan Polisens sångkör och Polisens Musikkår Region Syd men se det gick inte som vi tänkt oss.

I nästa skede, mer spännande än förra mötet hade vi även bjudit in Ingemar Axberg från Polisens sång Region Syd som kom med nya friska idéer men när det gällde artisterna var de ganska dyra och vi hade inga ekonomiska garantier. Kan vi inte höra efter om Danne Stråhed och hand Dynamo band är lediga.

Då började vi att räkna på hur många biljetter vi måste sälja för att det skall gå ihop ekonomiskt och började diskutera vad biljetterna skall kosta, hur många platser det finns på Malmö Live?

Axberg släpper en bomb

När vi träffades för tredje gången. Eller tredje gången gillt kom Ingemar Axberg med en bomb lagom att släppa strax efter de första diskussionerna kommit igång bara för att hålla styrelsen på halster. Sångkören hade även representerat förutom Ingemar Axberg med på mötet.

Jag själv som finns med i den inre "härvan" visste vad bomben innehöll och nu tystades alla ner av ordförande Leif Hallberg som gav ordet till ordförande i Polisens sångkör, Ingemar Axberg.

Söderberg och Carling.

Bägge är tillfrågade men inga kontrakt är skrivna. Dirigenten Kjell Olsson kallades in för att även han skulle få veta idéerna bakom våra nästa artister.

Vi har gjort en konsert tidigare med Gunhild Carling och hon passar in överallt men Rickard Söderberg har jag för lite erfarenhet av men han är ju med i vart och vartannat TV-program. Allt från matlagning till Let's dance och är populär värre.

Kontrakt skrives och allt är klart att börja repetera. Repa, repa och repa liksom rubriken vill pålysa.

Nu gäller det att orkestern får information att det blir en konsert på Malmö Live och artisterna är Gunhild Carling och Rickard Söderberg. Orkestern jublade över detta val av artister och val av konserthus.

Ett och ett halvt år till konsert

Nu har det gått ett år sen de första staplande stegen togs för att genomföra en konsert, den absolut största konserten i Polisens Musikkårs historia. Hur det är i Polisens sångkör vet jag inte för jag har bara följt de senaste 20 åren. Men de har många fina konserter i stort sett hela landet. Konserter med Polisens sångkör i Stockholm och tillsammans med Ingemar Nordström och Ellinor Fryklund i många kyrkor allt från Växjö till Malmö men många fina konserter med Marianne Mörck och Mi-

chael Samuelsson, den verkliga Fantomen på operan.

Biljetter

Vad ska biljetterna kosta? Många diskussioner kom i gång om vad andra orkestrar kostade att lyssna på och man jämförde våra andra populära musikkåren i Malmö som Brandkåren och Spårvägen och vilka artister de har vid sina konserter.

Inte för dyra och inte för billiga!

795 kronor för att se André Rieu på Malmö Arena eller 300 kronor för att se en konsert på Palladium. Vi vill inte skrämman iväg publiken så den gyllene medelvägen blev ett bra motto. 295 kronor per biljett oavsett var du ska sitta.

1100 biljetter sålda på två månader

Polisens Sångkör och Polisens Musikkår Region Syd har tillsammans sålt cirka 1100 biljetter. Totalt finns 1352 platser på Malmö Live och vill man kan man följa deras försäljning dag för dag och just idag när jag skriver denna artikel finns 86 biljetter kvar.

Lyssnarbiljetter

Bakom orkestern finns 147 biljetter som kallas lyssnarbiljetter. Det är praxis vid

musikarrangemang att erbjuda Musik och kulturskolorna dessa platser där de kan få se hur en orkester arbetar. Hur man kan uppleva dirigenten framifrån och se hur musikerna arbetar allt från att vända notblad till att sätta in sordiner i trumpeterna. Allt som händer på en scen som ingen på salong eller läktare lägger märke till. Dessa lyssnarplatser kostar endast 100 kronor per elev och är mycket uppskattade i Musikskolorna.

Repa, repa, repa...

I ett år har vi haft repetition i våra stora härliga lokaler men helt plötsligt en dag under sommaren kom ett besked från hyresvärden att det fanns andra intressenter som gjorde anspråk på våra replokaler. 1 september flyttade vi till nya lokaler i Kronprinsenkomplexet med adress Fågelbacksgatan 13 B och där repar vi vidare till båda våra julkonserter och till vår jättekonsert på Malmö Live.

Nu är vi där igen! Repa, repa...

Vår dirigent, tidigare soloklarinettist i Malmö symfoniorkester Kjell Olsson skall själv vara solist när arrngören vill att man skall ha en professionell klarinettist och vem kan vara bättre än Kjell Olsson.

Orkestern har många duktiga solister som inte presenteras lika flitigt som andra men dom vet om att de är bra solister. Våra trombonister Sven Arnberg och Gert Andersson som även spelar i Amiralens storband kommer att höras bakom Gunhild och kanske framför henne också. Och sen har vi vår egen saxsektion med Arne Nerius glänsande som vår egen Charlie Parker. Vi får höra dessa underbara musiker i både musik av Frank Sinatra och Benny Goodman.

Julkonserterna

Har redan varit då du får tidningen i brevlådan men både Sångkören och Musikkåren hoppas på att all information kring våra julkonserter i Korsbackakyrkan i Kävlinge och St. Johanneskyrkan har nått ut på alla avdelningar inom polisen men även till allmänheten. 2016 fanns över 1000 besökare i Johanneskyrka och det var fullsatt i Kävlinge så vi hoppas att vårt budskap går ut även i år.

*Jag som höll i pennan
och fotograferade heter*

Kjell-Arne Friberg

*sekreterare och ansvarig för pressen i
Polisens Musikkår Region Syd.*

KONSERT PÅ MALMÖ LIVE

Polisens kör och Polisens musikkår

12 mars 2017 kl. 16.00

Dirigenter för kvällen är
Sasa Krstic och Kjell Olsson

Kvällens gäster är
Rickard Söderberg och Gunhild Carling

☎ 16.00 PRIS: 295 KR

KONSERTSALEN // MALMÖ LIVE

Biljetter säljs i Biljettcentret på Malmö Live
Tel: 040 34 35 00

malmolive.se

Information: www.polismusik.se

**MALMÖ
LIVE
KONSERTHUS**

H.K.H Prins Gustaf Adolfs vandringspris för SM i sabelfäktning

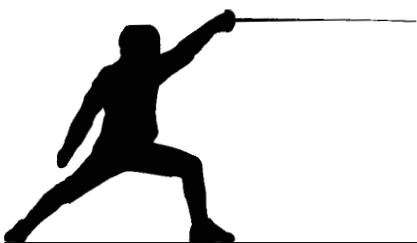
Priset erövrades "för alltid" av Knut Nordholm 1945. Han höll detta pris för ett av de finaste han fått under sin långa idrottskarriär.

Han började som friidrottare, löpning redan på 1920-talet då han var värvad vid Kronprinsens husarregemente. 1927 blev han anställd vid Malmöpolisens, tävlade först för MAI och sedan för polisen. I början av 1930-talet började han med fäktning, kvalificerade sig och deltog i det svenska OS-laget vid Berlinolympiaden 1936. År 1937 fäktade han i final om SM-titeln i sabel mot prins Gustaf Adolf som var en mycket skicklig fäktare. Den gången vann prinsen.

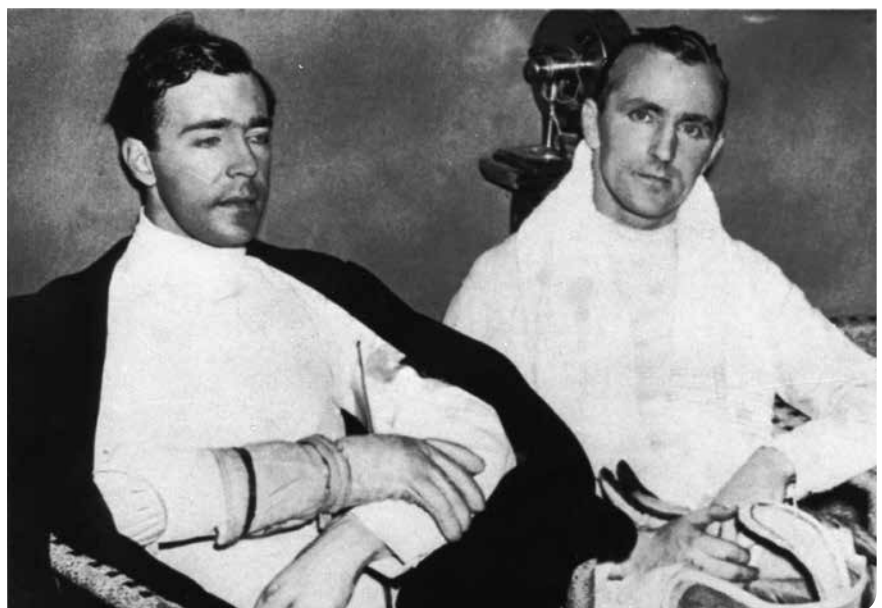
Knut vann SM-titeln i sabel ett 10-tal gånger under 1940- och 1950-talet. Han var under många år ordförande i MPGL, "legendarisk" sådan. Han lade ner ett stort arbete för föreningen och under hans tid nådde fäktsektionen stora framgångar.

Knut avled 1981. Han var gift med min mors syster Signe. Familjerna hade ett mycket nära umgänge under hela livet och när Signe avled 2002 ärvde jag henne eftersom deras äktenskap var barnlöst och min mor var avliden. Därmed hamnade vandringspriset i min ägo. Pokalen är nu skänkt till MPGL.

Bo Ahlfors

H.K.H. Prins Gustaf Adolf förstepristagare och kriminalkonstapel Knut Nordholm andrepistagare vid SM i sabelfäktning 1937.

Ett vänporträtt:

Per Flink - inte bara en kraftkarl...

Spjuvern Flink

Det var dax för den stora klasskampen i Baltiskans träningshall och året var 1966. Polisutbildningen var i Malmö och fysisk träning skulle bestå av den ädla sporten handboll.

Jag gick i A-klassen och Flink gick i B (kanske var det tvärt om). När matchen blåstes igång av kapten Melin blev jag punktmarkerad av en kvinnlig kollega (Siv Leander). Hon och Majvor Kullinger kom från Västerås polisdistrikt för att utbildas i Malmö. Jag blev häpen och smått smickrad av uppvaktningen. Siv var snygg och trevlig och det var inget som jag hade något emot. Siv upplyste mej generat, "det var Flink som bestämt det". Det var första och enda gången jag blev "punktad" i handboll. Man fick ju vara glad att det inte var Flink som stod i vägen.

Mer handboll

Nu var det inte Flinks genidrag som imponerade. Per berättar att civilt spelade han i Vikingarna i Helsingborg med bland andra Rolf Almqvist och Sven "Pidder" Pettersson, storspelare på sin tid. Andra klubbar som han spelade i var Olympia och Göta också Helsingborg och i klubben Sierra i Ängelholm.

Han jobbade som polis i yttre tjänst först i Sundets pärla och slutligen Ängelholm. På den tiden hade Helsingborg

Handboll: På bilden känns igen: Stående 3:a från vänster Lars-Göran "Hästö" Svensson, 4:a Ingvar Widell och Per Flink, 2:a från höger.

Sittande från vänster: Thomas Albinsson, 4:a Jörgen Nilsson och 2:a från höger Anders Lindskog.

ett bra lag inom polisen med Gunnar Carlsson, Sven Friedwall och Bror Sjöholm, som brukade gå långt i Polis-SM.

Per berättar vidare att han representerade polislandslaget vid ett antal EM och NM tillsammans med en del skånekollegor. Det han minns som de bästa prestationerna var vid NM i danska Århus (1974), där de vann, och när laget tog silver i Berlin (1976) efter starka Västtyskland.

Fotbollskarriären

Per spelade även Polis-SM i fotboll först

med Helsingborg och sedan Kristianstad län, när han flyttade till Ängelholm. I den utmärkta publikationen Polisidrott kunde man läsa följande referat av Gert Cervin 1972, i matchen Malmö-Helsingborg (2-4), att "Flink förutom tre gjorda mål var snabb, skjutstark och mycket framfusig. I Malmölaget utmärkte sig Winn Wahlström, som minns att Flink och Brantevikaren och högerbacken Karl-Erik Persson rök ihopa!"

Vem blir förvånad?

1972 var ett hektiskt och bra år för Per.

Urklipp ur Polisidrott

Överlägsne polisfemkamparen Per Flink vill helst kvala för fotbollslandslaget

Den 29 och 30 juni arrangerade Karlstadspolisens Idrotts- och skytteförening SPM i femkamp samt tre-kamp för äldre oldboys och damer. Exakt på utsatt tid öppnade sympatiska polismästaren G. Lingbrant tävlingen. Staden gav skäl för benämningen "solstaden". För dem som inte kände till det (det var säkerligen många) talade polismästaren om, att en servitris i ett av stadens caféer varit upphov till benämningen. Det var verkligen soligt och varmt, men vad gjorde väl det. Humöret var på toppen hos alla utom hos favoriten Per Flink, som fått veta att han bättre kunde försvara förbundets färger genom att vid NPM i Danmark tävla i femkamp och specialgrenen kula än i fotboll, där han ämnade kvalificera sig till EPM i Italien 1973. VU hade nämligen enhälligt fattat detta beslut, men då han fått klart för sig, att han inte var utesluten ur truppen till Italien blev humöret även hos honom det bästa.

Fotboll: Kristianstads läns stolta lag med Per i mitten.

Han deltog i polislandslaget i handboll, friidrott och femkamp samtidigt som han var aktuell för polislandslaget i fotboll!

På "gamla dar" spelade Pelle, som han också kallas, div 2 fotboll tills han blev 43 år. De senaste 20 åren har han jobbat i Ängelholms FF, bl a som sportchef.

Fräidrott

Lite korta fakta om Pers resa inom friidrotten:

Civilt:

- Började tävla för IS Skanne i Åstorp men värvades så småningom till IFK Helsingborg.
- Han blev skånsk mästare i 10-kamp
- Har tillhört eliten i Sverige inom kulstötning.
- Deltog i 3 juniorlandskamper tillsammans med Ricky Bruch i kula mot Spanien, Finland och Norge.

Polisen:

- Var fanbärare vid sin första tävling när han gick polis-skolan 1966. Tävligen var polis-EM i Norge (Bislett), där han kom på en 7:e plats i kula.
- Tillhörde polislandslaget ett antal år, där hans ständige motståndare i kastgrenarna var Christer Wittbom.
- Har vunnit SM flera gången, men har ingen statistik över hur många.
- Gjorde sin sista polistävling som 40-åring på en hemmabanetävling, där han tog 4 guld.

Femkamp

1967 började Per med polisfemkamp. I hans första tävling kom han på en tiondeplats och i tidningen Polisidrott skrev

man följande: "Flink Hälsingborg gick nästan i vattnet och tog närmare 8 minuter på sig, men den expertis som såg honom menade på att det behövs inte mycket tränarhjälp för att Flink skall bli tre minuter snabbare och därigenom 500 poäng rikare".

Han simmade endast bröstsim och detta fortsatte han med i hela sin femkampskarriär.

1968 hade han dock förbättrat sin simning och slutade tvåa efter Silver Scott från Vänersborg som var en mycket duktig femkampare.

1971 vann han sitt första Polis-SM i femkamp och sedan har det blivit några till efter det. Han vet dock inte hur många.

Utöver SM-tävlingar ställde han även upp i ett antal Polis-NM och -EM och bästa resultat var en tredjeplats i NM och en silverplats i lag med bland andra Bertil Agebrant.

Lämnar polisyrket

Per började på Peab 2006 som säkerhetschef, efter att han blivit osams med några polismellanchefer (vem är förvånad!?) Han byggde själv en fashionabel villa i Skepparkroken med utsikt över Öresund. Noterbart är att han var pappa till tre egna och fyra barn till kompisar. Nu är barnen utflugna och Per är pensionär, så tusenkonstnären fortsätter måla tavlor så färgen skvätter!

Han höll räkningen till 6-700 tavlor innan han tappade räkningen. I skolan tyckte hans bildlärare att hans talang borde kvalificera honom för konstfack, men Per valde polisyrket och det är jag och många människor glada för.

När jag och min kära fru hämtat den andra fina tavlan försökte jag mig på att krama Per efter en trevlig eftermiddag. Jag kramar egentligen bara målskyttar, men jag gör väl ett undantag, upplyste Flink! Vem var förvånad?

God Jul och Ett riktigt Gott Nytt År

Jyet

Per Flink, om sitt idrottsliv:

När jag sammanfattar har jag svårt att förstå hur jag fick ihop det. Men det är naturligtvis mycket tack vare att jag har en tolerant och förstående hustru, Karin, och att polisledningen var så förstående.

På den tiden var polisidrotten stor och man hade långa träningsläger före mästerskapen och var borta länge från tjänstgöringen med både lön och traktement.

Det var en fantastisk tid jag fick uppleva. Idag finns det inte utrymme inom polisen för idrotten på samma sätt som då.

Per Jystrand och Per Flink.

Foto: Britten Morän Jystrand

Konsten att kunna vara ödmjuk

När man har gett sig in golfspelets oförutsägbara värld är det viktigt att vara ödmjuk. Det är väl lätt tänker man – men det är lättare sagt än gjort. Golfbanornas beskaffenhet med dess sträckning, utformning och hinder är en sak – det kan man läsa på genom att studera på Internet eller de otaliga appar som finns att tillgå – men sedan handlar det också om att utnyttja denna kunskap – lyckas man – ja, kanske ibland. Väderleksförhållande med regn och blåst är andra aspekter att ta hänsyn till för att lyckas – eller misslyckas. Marginalerna är oftast små.

Att ödmjukt tro på sig själv

På tal om marginaler och ödmjukhet så spelade jag själv en i mitt tycke bra rond på Örestad där jag bland annat spelade tillsammans med Stefan Svensson. Stefan spelade ett snäpp vassare och vi gick in på 68 respektive 66 slag netto (motsvarade runt 40 poäng för båda). Vi var, i all vår ödmjukhet, ganska

överens om att vi med stor sannolikhet skulle vara etta och tvåa i tävlingen. När det var dags för prisutdelning och Johan Linnarsson, som var tävlingsarrangör, tog till orda och sade att dagens segrare var ganska klar då uttryckte sig Christian xxxxxxxx med repliken "så klart var det inte – endast två slag"? Johan Linnarsson fortsatte – och dagens segrare Heléne Dagsberg med 62 slag netto och 45 poäng! Överraskade? Ja! Ödmjuka? Ja – med det resultatet ett stort GRATTIS till Heléne!

Årets MPGL-tour

Årets MPGL tour i golf har i sig själv varit mycket jämn och inför sista tävlingen på Malmö Burlöv GK var det ett antal spelare som hade chans till slutsegrarna. Men till slut så stod han där – Christian xxxxxxxx – överst på prispallen. Christian vann i och för sig inte någon deltävling – men tre andraplatser och en tredjeplats bland de fyra bästa resultaten gav till slut 39 poäng i

slutkolumnen. Stort GRATTIS Christian!

På placeringarna efter Christian kom Henrik Stenberg på andra plats med 37 poäng, Lars "Rosa" Rosberg på tredje plats med 36 poäng och Heléne Dagsberg på fjärde plats med 35 poäng. Jämnt så att det förslår.

Detta präglade hela denna säsong, som på de nio deltävlingarna kunde presentera 8 segrare. Endast JB Cederholm kunde ståta med två segrar. Detta på Tegelberga och Vellinge – starkt!

Sektion som växer

Vi kunde under den gångna säsongen till vår glädje se ett antal nya ansikten. Till den kommande säsongen hoppas vi på ytterligare tillskott av hungriga golfare som vill vara med och fortsätta utvecklingen av MPGL golf!

Stort tack till alla för den gångna säsongen. Nu ser vi fram emot vintergolffen!

Stefan Nord

Christian, årets MPGL-tourssegrare.

Tävlingskalender Svenska Polismästerskap

För inbjudningar och aktuell tävlingskalender: www.polisidrott.se

Deltagande: För att få delta i ett svenskt polismästerskap ska du vara polisanställd samt medlem i en till Svenska Polisidrottsförbundet ansluten polisidrottsförening. Detta gäller även; pensionerade polisanställda, polisanställda som avgått med egenlivränta, polisanställda med tjänstledighet samt polisstuderande.

Försäkringsfrågor: SPI har inga försäkringar i sin verksamhet. Tänk på att kontrollera dina försäkringar innan mästerskapet, så att du har ett fullgott försäkringsskydd.

(utdrag ur tävlingsbestämmelserna)

Svenska Polismästerskap 2017	Datum	Ort	Sista anm.dag	Inbj. hemsid.	Anm. hemsid.
Luftvapen	28 jan	Ludvika	12 dec	Inbjudan	X
Rinkbandy	14 mars	Södertälje	14 dec	Inbjudan	
Bowling	16 mars	Stockholm	16 feb	Inbjudan	
Bordtennis	1 april	Helsingborg	10 mars	Inbjudan	
OCR	29 april	Stockholm	31 mars	Inbjudan	
Halvmaraton	20 maj	Göteborg	31 dec	Inbjudan	
Pistolskytte	21 maj	Borås	16 april	Inbjudan	X
Terränglöpning	12 augusti	Halmstad			
Golf	30 augusti	Gränna			
Fotboll	5 september	Eskilstuna	31 mars	Inbjudan	
Beachvolley		Södertälje			
Innebandy		Västerås			
Handboll		Skåne			
Styrkelyft		Göteborg			
TCA		Västervik			
Cykel		Falun			

Uppgifterna hämtade från www.polisidrott.se 2016-11-24

Långtidsplanering SPM

Planerat 2018 ännu ej inbokat
Terränglöpning Hallsberg

Svenska Polisidrottsförbundet
c/o Mikaela Kellner
Östhammarsgatan 69
115 28 Stockholm

Telefon: 0708-38 13 20
E-post: info@polisidrott.se

Om långtidsplanering:

Svenska Polisidrottsförbundet söker ständigt efter arrangörer till kommande SPM.

Om du och din polisidrottsförening är intresserade av att arrangera ett SPM – ta kontakt med kansliet för mer information eller läs mer på hemsidan:

www.polisidrott.se/arranorsinformation

FINN FEM FEL

i samarbete med Mediahuset i Göteborg AB, www.mediahuset.se

Ringa in, på den översta bilden, de 5 detaljer som är borta.

Inskickat av:

.....
Förnamn

.....
Efternamn

.....
Gatuadress

.....
Postnummer och Ort

.....
E-post

Skicka in ert svar till:

Skånepolisen Sport & Fritid
c/o Mediahuset i Gbg AB, avd syd
Tågmästaregatan 7
233 43 Svedala

senast den 8 mars 2017

Tävlingen är till för tidningen Skånepo-
lisen Sport & Fritids läsare. Om du vill
ha en hel tidning, går det bra att skicka
in en kopia av sidan.

Vinsten i denna tävlingen blir en bok,
som du kan läsa mer om på **sidan 5**,
där den presenteras.

Vinnarna och den rätta lösningen från förra numret:

1. Hans Järvestam
Svedala
2. Torsten Böök
Lund
3. Jörgen Lagergren
Lund

42 svar skickades in.

De tre vinnarna får varsin
bok. (bild till vänster)

